

τὴν ἐπέτρεψαν αὐτῷ. Περὶ δὲ τῆς μυστηριώδους δοκιμασίας ἀφ' ἧς τὸ μέλλον τοῦ ἔρωτος αὐτῶν ἐφάνη ἐξηγητημένον, οὐδένα ὑπαινιγμὸν ἔδιδε, καὶ ὁ Ῥαοὺλ ἠδύνετο νὰ πιστεύσῃ ὅτι οὐδέποτε διανοεῖτο περὶ αὐτῆς. — Ἐκείνη ὁμῶς ἀδιακόπως διανοεῖτο· διανοεῖτο δὲ ποτὲ μὲν μετὰ θανασίμου ἀποθαρήνσεως, ποτὲ δὲ μετὰ χαρᾶς πλατυνούσης τὴν καρδίαν αὐτῆς.

— Φεῦ! εἶπέ ποτε πρὸς τὸν ἐφημέριον, δὲν εἶναι περικορσύνη νὰ ἐλπίζω ὅτι ψυχὴ τόσο ἀπεσκληρυμμένη εἶναι δυνατόν νὰ μαλαχθῇ τόσο ταχέως καὶ διὰ τόσο ἀσθενῶν ὕπλων; . . . Ἕχει ἀνάγκην καταπλήξεως!

Καὶ μετὰ τινὰ παύσαν προσέθηκε μετὰ λυπηροῦ μειδιάματος·

— Μὲ φαίνεται ἐνίοτε, πάτερ μου, ὅτι ἂν ἀπέθνησκαι, . . . θὰ ἐπίστευε!

Τοῦ δὲ γέροντος, μόλις δυνηθέντος νὰ ποιήσῃ εἰς αὐτὴν διὰ τῆς χειρὸς σημεῖον ἵν' ἀποδιώξῃ τὰς σκέψεις αὐτάς, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐνεπλήσθησαν δακρύων.

Ἄλλοτε δὲ ποτε, νομίσασα ὅτι κατέλαβεν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ εἰς τοὺς λόγους τοῦ κόμητος εὐτυχές τι σύμπτωμα·

— Ἄ! πάτερ μου, εἶπεν εἰς τὸν γέροντα ἱερέα, ποῖον ὄνειρον βλέπω! Δὲν εἶναι ὑπὲρ τὸ θεὸν λαμπρὸν διὰ τὴν γῆν ταύτην; Νὰ σώσω ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ἐπαναφέρω εἰς τὸν Θεὸν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ, . . . τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ μανιωδῶς!

Καὶ ἐτόνισε τὰς λέξεις ταύτας μετὰ πάθους ἀρρήτου.

— Ἄ! ποῖον ὄνειρον βλέπω! ἐπανέλαβε.

Καὶ ἐτάκη καὶ αὐτὴ εἰς δάκρυα, κρύψασα τὸ μέτωπον εἰς τὰς ὠρείας αὐτῆς χειρας.

Ὁ παράδοξος οὗτος βίος διήρκει ἀπὸ δύο μηνῶν περίπου, ὅτε μίαν ἑσπέραν περὶ λύχνων ἀφὰς ὁ κόμης, ὅστις εἶχε γευματίσει ἐν τῇ ἐπαύλει, ἔλαβε τὸν βραχίονα τῆς Σιδύλλης καὶ παρέσυρεν αὐτὴν ἔρέμα εἰς τὴν δεινδροστοιχίαν τῶν καστανεῶν τὴν ἐκτεινομένην πρὸ τῶν κυκλίδων.

— Κυρία, εἶπε, ἀπκτώμαι ἄρά γε; Νομίζω ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖτε πλέον νὰ μὲ πείσετε . . .

— Διατί, κύριε; διότι δὲν σὰς κατηχῶ; . . . Ἐκτὸς ὅτι εἶμαι ἀθλία θεολόγος, φοβοῦμαι καὶ τὰ ἀνάρμοστα πράγματα . . . Ἐχῶ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ σὰς πείσω, προσέθηκε μειδιῶσα· ἀλλ' ἔχῳ καὶ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ μὴ σὰς ἀπαρέσω.

— Δὲν γνωρίζω πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μ' ἀπαρέσετε, ὑπέλαβεν ὁ Ῥαοὺλ. . . . ἀλλὰ τέλος πάντων θέλετε νὰ γνωρίσετε τὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς μου, κυρία Σιδύλλα;

— Ναί, ἂν ᾔῃ καλλιτέρα.

— Εἶναι καλλιτέρα.

— Ἀληθινά! ἀνέκραξεν ἐκείνη.

Καὶ ὁ Ῥαοὺλ ἠσθάνθη τὸν βραχίονα τῆς νεάνιδος τρέμοντα ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ.

— Πρέπει νὰ ᾔῃ ἀληθέστατον ἀφοῦ σὰς τὸ λέγω, διότι τίποτε σκληρότερον ἢ νὰ ἀπατήσω ἐμαυτὸν, καὶ τίποτε ἀνανδρότερον ἢ νὰ ἀπατήσω σὰς ἐπὶ τοιοῦτου ἀντικειμένου . . . Ναί, σεῖς καὶ ὅλοι ὅσοι σὰς περιστοιχίζουσι, μὲ ἐμβάλλετε εἰς ἀμφιβολίας . . . περὶ τῶν ἀμφιβολιῶν μου. Εἶναι τόσο δύσκολον, τόσο ἀνυπόφορον νὰ πιστεύσω ὅτι καρδίαι ὡς αἱ εἰδικαί σας ἐξῆλθον ὁλόκληροι ἀπὸ τῆς ὕλης καὶ ἐπανέρχονται εἰς αὐτὴν ὁλόκληροι! Καθ' ἡμέραν ἐνισχύομαι εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ὑπάρχει ἀληθὺς πηγὴ καθαρωτέρα, ἀπὸ τῆς ὁποίας καταβάνουσιν αἱ ψυχαὶ καὶ ὅπου ἀναβάνουσι πάλιν, ὡς οἱ ἄγγελοι τῆς βιβλικῆς ὁπτασίας . . . Ναί, διακρίνω τὸν Θεὸν ὡς δι' ἀστραπῆς ἀπὸ τινος καιροῦ μετὰ βεβαιότητος, ἥτις μὲ θαμβώνει . . . Ὁ Θεὸς αὐτὸς δὲν εἶναι βεβαίως εἰσέτι ὁ εἰδικός σας. . . . ἀλλὰ τέλος εἰπέτε μοι, κυρία Σιδύλλα, ὅτι εἰσθε εὐχαριστημένη!

— Εὐχαριστημένη! εἶπε διὰ ταπεινῆς καὶ περιπαθοῦς φωνῆς, ὅχι, δὲν εἶμαι εὐχαριστημένη, . . . ἔχῳ τὸν οὐρανὸν ἐντὸς τῆς καρδίας μου!

Καὶ ἐξηκολούθησαν βαδίζοντες ἐπὶ τινὰ ὥραν σιωπηλοὶ ὑπὸ τὰς σκοτεινὰς τῆς δεινδροστοιχίας ἀψίδας. Αἶφνης δὲ ἡ Σιδύλλα ἔτεινεν αὐτῇ τὴν χεῖρα·

— Ἀγαπητέ μου φίλε! ἐψιθύρισεν.

Ὁ δὲ Ῥαοὺλ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐσφιγξεν ἄγωνος . . . Καὶ ἡ νεάνις ἀπῆλθεν εὐθὺς, ἐκεῖνος δὲ εἶδε τὴν σκιὰν αὐτῆς ἀφανιζομένην ἐν ταῖς κήποις.

Μετὰ τὴν εὐτυχεστέραν νύκτα τοῦ βίου αὐτῆς, ἡ Σιδύλλα ἔσχε τὴν ἐπιούσαν λυπηρὰν ἐξέγερσιν. Ὁ ἀδελφὸς Ρενὼ ἦλθε καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ ὅτι ὁ Ῥαοὺλ ἔλαβε τὸ πρῶτ' τηλεγράφημα ἀναγκάζον αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ εὐθὺς εἰς Παρίσιους. Ὁ Ῥαοὺλ ἄλλως ἐσκόπει νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τινὰς ἡμέρας. Παρεκάλεσε δὲ τὸν ἐφημέριον νὰ δώσῃ εἰς τὴν Σιδύλλαν τὸ τηλεγράφημα, ἥτοι τὸ αἶτιον τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὅπερ περιεῖχε τὰς ἐξῆς τρεῖς λέξεις·

« Ἐλθὲ ταχέως! » ΓΑΝΔΡΑΞ. »

Ἀναγνοῦσα τὴν ὑπογραφὴν ταύτην ἡ Σιδύλλα ὠχρίασεν.
(Ἐπεται συνέχεια.)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 15, 1865.

Γενομένης δεκτῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ Κ. Κανάρη, ὡνομάσθη πρῶτος ὑπουργός ὁ Κ. Κουμουνοῦρας, προσληφθέντος μόνου ἐνός ὑπουργοῦ τοῦ Κ. Ἀναργ. Ἀνδ. Χ. Ἀναργούρου, εὐπατριδοῦ Σπετσῶν, χρηματίσαντος ἄλλοτε Γεν. γραμματέως νομάρχου καὶ προέδρου τῆς Βουλῆς. Καὶ ὁ

μὲν Κ. Κουμουνδοῦρος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὁ δὲ Κ. Ἀνάργυρος τοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ ὁ Κ. Λόντος τοῦ τῆς Παιδείας· ὁ Κ. Μπουδούρης διωρίσθη καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διωρίσθη ὁ Κ. Βαλδής, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ Κ. Ψάλλας.

Ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ναπ. Ζαμπελίου διωρίσθη ὁ Κ. Παδοῦδης.

Διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὠρίσθη ἡ 14 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου διὰ Βασ. διατάγματος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΗΧΩ. Εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ περίφορχμα τοῦ Woodstock ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἡχὴ τῆς φωνῆς εἰκοσάκις· εἰς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἐν Σιμονέττῃ ἐπαναλαμβάνεται τεσσαρακοντάκις· εἰς δὲ Γαλβιάτῃν παρὰ τὴν Λέκκην ἐπαναλαμβάνεται καθαρώτατα τὸ ἐξῆς ἐνδεκασύλλαβον δίστιχον, προφερόμενον ὁμῶς ἄνευ βραδύτητος.

Intendami chi può, che m' intend' io,
A rivederci un' altra volta addio.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ Χ. ΚΩΣΤΑ. Τὸ 1864 ἔτος τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ ὀρφανοτροφείου τούτου ἀνέβησαν εἰς δρ. 57,478, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρ. 22,153· διεγράφησαν δ' ἐν αὐτῷ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 50 ὑπότροφοι καὶ ὁκτώ ἐπιστάται. Τὸ ἐνεστὼς ὁμῶς ἔτος ὁ προϋπολογισμὸς ἀναδίδει εἰς 40,820 δρ., διότι θέλουσιν οἰκοδομηθῇ ἐργοστάσια καὶ ἀνεγερθῇ

στήλη ὑπὲρ τῶν Εὐεργετῶν. ἔχει δὲ χρηματικὴν περιουσίαν ἐκ δρ. 398,893.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 359 συλλεγμένου Αἰνίγματος καὶ τοῦ Γρίφου.

Ψιττακός — Πιττακός.

Ἡ Πανδώρα τελειώνει ἐντὸς ὀλίγου τὰ 15 ἔτη.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τὸ πρῶτον εἶμαι στρατηγὸς ἐπίσημος Γαλλίας,
Εἰς τὴν Τολώσιν νικητὴς τοῦ λόρδ' Οὐαλεγκτῶνος.
Τὸ δεύτερον εἶμαι γυνὴ καὶ πρώτη εἰς ἀγίας,
Τὸ δ' ὅλον εἰς χαρῆμιον μὲ ἀπαντᾷς ἀπόνως.

ΚΑ. Ι. Η.

ΓΡΙΦΟΣ.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΙΕ' ΕΤΟΣ.

Ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

1. Ἀ. Πάλλης Καθ. τοῦ Πανεπιστ.	15. Ι. Λεκιγάλλας.
2. Διομ. Κυριακός	16. Ι. Λάτρης.
3. Κ. Φρεαρίτης	17. Ι. Σακελιῶν.
4. Σ. Κουμανούδης	18. Ν. Δραγαῶνης.
5. Ν. Σαρίπολος	19. Στ. Ν. Δραγούνης.
6. Ε. Λάνδερερ	20. Ἰω. Γ. Βαλαδάνης.
7. Χ. Φιλητάς.	21. Δ. Παπαρρήγόπουλος.
8. Σπ. Ζαμπέλιος.	22. Χ. Οἰκονομίδης.
9. Σπρ. Οἰκονόμος.	23. Δ. Λιναρδάτος.
10. Γ. Γ. Παπαδόπουλος.	24. Μ. Γκιόλμας.
11. Ι. Παρβάνογλους.	25. Κ. Σάβας.
12. Θ. Καροῦσος.	26. Γ. Γ. Τοπάλδος (υἱός).
13. Ἀνάργ. Ἀνδ. Χ. Ἀναργύρου.	27. Σ. Ἀ. Σερεμέτης.
14. Ἀλ. Ἀ. Σούττος.	28. Ν. Ἀ. Καλόγηρος.

Ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

1. Πριγκίπ. Μασσάλσκη, ἐν Τυρρηνίᾳ.
2. Αἰμιλία Μαρούτση, ἐν Συρίᾳ.
3. Χ. Παρμενίδης, ἐν Ἀγγλίᾳ.
4. Ἀ. Καλούτσης, ἐν Σάμῳ.
5. Σ. Ἀ. Κέπεντζης, ἐν Κιωνσταντιν.
6. Ἐμ. Ἰωαννίδης, αὐτ.
7. Π. Οἰκονόμος, γυμναστ. ἐν Σέρραϊς.
8. Ἀλ. Ἀ. Λεονάρδου, ἐν Μασσαλίᾳ.
9. Αὐγ. Λεθαβινόπουλος, ἐν Αἰγύπτῳ.
10. Γ. Ι. Παπαζογλοῦς, ἐν Δακίᾳ.
11. Κλ. Ι. Παπαζογλοῦς, αὐτ.
12. Π. Ἀραβαντινός, ἐν Ἰωαννίνοις.
13. Κ. Πάπ, ἐν Ἀρτῇ.
13. Α. Βικέλλας, ἐν Λονδίνῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΕ' ΕΤΟΥΣ.

καὶ ἄλλοι.